

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ SĂPTĂMÂNALĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL :

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA :
ARAD. STR. LAE BARNĂ 4.

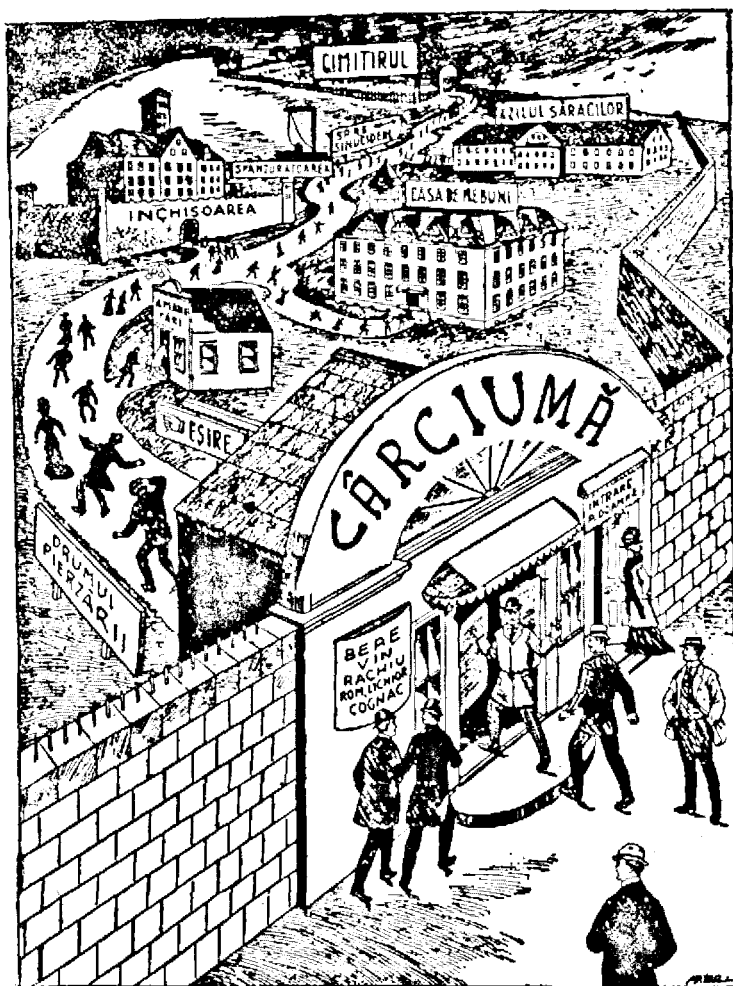
Inscris la Trib. Arad secția III.
No. 6/1939

Grant responsabil : N. ONCU

HRISTOS ȘI ALCOOLUL

Ce-ar face Domnul Isus azi, dacă ar intra în mod văzut într-o cârciumă, într'un restaurant, într'o bodegă? Ce ți-ar spune Domnul Isus dacă ar fi în mod vizibil lângă tine, când te frământă și te trudești din toată puterea ta pentru ca să pregătești materialul pentru facerea alcoolului? Ce ar zice Domnul Isus, dacă ar sta în mod vizibil lângă tine atunci, când îți satisfaci propria ta poftă și plăcere, înghițind lacom, dar apăsând din sticla ta cu alcool, fie bere, fie vin, fie rachiu, fie drojdie, nu interesează cum îți place s'o numești? Dar e și mai interesant ce ai face tu în fața Lui? Ioan evanghelistul când i-a văzut, desigur era în rugăciune, cu toate acestea a căzut ca mort. Apoc. 1. 17. Dar tu ce ai face? Poate ai spune așa: „Doamne am lucrat, m'am obosit lucrând pentru Impărăția Ta, iar acum mă odihnesc, bând acest pahar.

Alcoolul este unul dintre cele mai mari piedici pentru răspândirea Impărăției lui Hristos pe pământ. Aceasta ni se dovedește pe deplin. După unele cercetări amănunțite în țara noastră anii trecuți funcționau cam 300 fabrici de băuturi cu 500.000 cârciumi.

Priviți-i și compătimiți-i

O gazetă din Orăștia a publicat că, într'o comună fruntașă în anul 1925 s'a băut de două milioane și jumătate lei, iar satul dispune de 24 surzi și 74 oameni anormali. Aceste sunt urmări și constatări pe deasupra în adâncime însă, rădăcinile sunt mult mai adânci, iar boala este cu mult mai gravă și mai periculoasă.

Cârciumile și toate celelalte locuri unde se bea, Dumnezeu este batjocorit zi și noapte, în schimb diavolul este glorificat încântu. Copii ai lui Dumnezeu care încă pe din dos, pe nevăzute furiați pe gătlejul vostru picături ascunse de alcool, mergeți în cârciumile din orașe și din sate și priviți și vedeți triumful diavolului asupra omului. Unul dintre ei mai vestiții scriitorii a zis: „Tu duh nevăzut al alcoolului dacă până acum nu ți s'a dat nici un nume. Drac să fie numele tău de acum înainte. 90% din crime se fac sub scutul alcoolului. Cercetați crimele din satele, orașele noastre și veți vedea că au fost născute la masa cu alcool, sau au fost săvârșite prin alcool. Toate păcatele cele mai mari, și mai scârboase își au începutul sub stăpânirea alcoolului.

Reprezentanții Evangheliei și ai alcoolului

Prin părțile răsăritului circulă o interesantă istorioară. Se spune că reprezentanții păgânismului îngroziiți de repeziciunea cu care se răspândește creștinismul s'au dus la un mare vrăjitor, ca-

(Continuare în pag. 4-a)

Farul Creștin

Foarte religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul III. No. 12 Sâmbătă 22 Martie 1941
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.
In străinătate 300 lei.
In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lao Barna 4.

Cașier: N. Oncu, Arad, Str. Blăndușiei Nr. 4

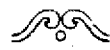
DELA REDACȚIE

Acest număr e închinat în întregime luptei împotriva beției. Articolele din el sunt făcute de mai mulți predicatori din țara noastră. Ne bucurăm că cei mai mulți frați predicatori sunt nu numai vestitori Evangheliei, ci și denunțorii planurilor lui Satan.

Cineva ne spunea zilele trecute că frații din biserică lui s'ar abona la revistă, dar să mergem noi dela redacție acolo. Cum însă, noi de aici nu ne putem duce în fiecare biserică, rugăm din nou pre frații predicatori și lucrători, să caute pe acei ce vor să se aboneze. Timpul încă nu a trecut. Noi trimitem tuturor numerile apărute dela începutul anului. Fiecare predicator e un reprezentant al Farului.

Suntem bucuroși să dăm la lumină aprecierea unui frate cu privire la revista noastră. „Farul Creștin” poate rivaliza cu oricare revistă religioasă, fie din țară, fie din străinătate” — ne-a spus fratele.

Cu acest număr al Farului s'a expedit și CĂLAUZA. Toți cei ce au fost abonați o vor primi. Așa cum am promis, acest număr al Călăuzei e foarte frumos. Sperăm că el va fi iubit de toți. Cu această ocazie facem cunoscut tuturor învățătorilor școlilor duminicale și conducătorilor tineretului că vindem Călăuza și cu bucurie. Un număr costă 8 lei. Frații pot aduna banii dela elevii cari vor să aibă Călăuza și să ni-i trimită, iar noi le vom expedia exemplarele comandate. Grăbiți-vă și faceți comenzi.

Cărarea spre ruină

„Luați seama bine ca nimeni să nu se abată dela harul lui Dumnezeu, pentruca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă turburare...” Evr. 12:15.

Orice abatere dela harul lui Dumnezeu e un pericol deschis și pentru cel abătut și pentru cei dela care s'a abătut. Orice cale lăaturalnică, de abatere dela adevărul curat sfârșește în dezastru. Și adesea sunt în fața oamenilor anumite cărări, cari duc la moarte, dar ei nu știu de aceasta. Ele sunt drumurile pierzării, însă ei nu știu.

O astfel de abatere dela harul lui Dumnezeu e beția.

- POATE SAU NU UN CREȘTIN SĂ
BEA ALCOOL?

Iată o întrebare pe care foarte mulți credincioși și-o pun. Și adesea răspunsul e dat de noi pozitiv. Ni se pare prea greu să luăm o atitudine potrivnică acestei abateri atât de mari și grave. Unii pentru a nu face, cum spun ei, rău, dau un răspuns neclar, încurcat, sau nu-l dau de loc. Dece așa? Noi ca credincioși trebuie să fim clari. Să știm care și unde ni-e dușmanul și să știm să nu ne lăsăm biruiți de el.

Deci noi, potrivit cu ravagiile pe cari le face alcoolul, potrivit cu învățătura Noului Testament, potrivit cu practica apostolilor, și a primilor creștini, nu trebuie să ne sfîm, să ne temem și să spunem că, a bea alcool e un păcat, și ca atare un creștin nu poate să bea, ca să nu păcătuiească. Pentru noi creștinii Domnului Isus, nu e nici cărciuma, nici sticla și nici pahărelul. Pe cărarea cerului nu poate fi miros de beție. Calea credinței e calea îngustă, iar bețivani nu pot merge pe această cale. Locul lor e pe calea largă, care duce la pierzare.

Rândurile oamenilor întorși la Dumnezeu trebuie să fie fără pată, fără abateri. Și exact ceace spune cuvântul Domnului: abaterea dă lăstari de amărăciune. În biserică în care e liber să se bea alcool, acolo e mândrie, e ceartă, e iră, e invidie, e destrăbălare, e viață lumească, e nepăsare și adormire. Toate acestea sunt lăstari răsăriți dintr'o simplă și aproape neobservată abatere dela harul lui Dumnezeu: beția.

Nu e ca abatere? Hristos a murit pe crucea dela Golgota, te-a mântuit, te-a făcut curat, și iată — te îndrăgite și robit de sticlă. Acolo e locul tău? Îți șade bine cu pahărelul în mână? Ești tu cu sticla în mână în harul lui Dumnezeu? Așa crezi? Vai, vai, vai, ce abatere.

Și să băgăm de seamă că lăstari de

amărăciune răsăriți din abaterea dela harul lui Dumnezeu cresc mereu. Lucrurile nu rămân ca la început. Ele se dezvoltă și iau înfățișare nouă, și mult mai rea și mai cu amărăciune. Fiercii cari azi au băut numai un pahărel, mâine își permit să bea două, apoi trei și ajung să fie bețivi. Nu e nimeni vinovat, căci el știa că, a bea un pahărel nu e păcat. Și iată că, din bietul om căzut, fără să știe într'o abatere s'a năruit cu totul.

Cine a căzut în abaterea mare și dezastruoasă a permiterii alcoolului, să se trezească din timp dacă nu vor să cadă și căderea să fie mare. Priviți cărarea pe care mergeți nu e spre ruină? Sunt înaintea voastră urmele lui Hristos, ale sfinților Săi? Fiți sinceri cu voi și fiți sinceri cu alții. Arătați păcatul pe față. Nu ascundeți nimic din ce e rău. Totul nu e spre bine, ci spre rău. O abatere duce numai la prăpăd.

O credință curat evanghelică, fără combinații, adăugări omenești e mai puternică, mai vie, mai mult cuceritoare. Fiți cum a fost Isus, și veți putea oricând și în fața oricui să spuneți că sunteți fi lui Dumnezeu.

E greu să te despărți de alcool?

Dacă ești pe deplin convins că nu-ți aduce niciun bine, ci numai rău, atunci nu numai că nu-ți va fi greu, dar după ce te-ai despărțit de el, te vei feri că ai scăpat de cea mai grozavă pacoste din viață. Cine vrea să calce pe urmele lui Isus, nu simte nicio greutate ca atunci când s'a abătut, și i s'a arătat abaterea să se întoarcă la calea adevărată. Dulceșoara alcoolului și plăcerea pe care o simți când îl torni pe gât, nu e altceva decât momeala la otrăvă. Ori nu e aceasta cărarea spre cer, ci spre ruină. Deci ca este o abatere, și pentru ca să nu te pierzi, întoarce-te, chiar dacă ți se pare greu, totuși întoarce-te și pocăiește-te.

Dacă a te despărți de alcool e pentru tine o greutate, atunci nici nu mai încerca să fi creștin. Ajunge să porți numai numele.

Și eu sunt convins că dacă tu ști unde vei ajunge, mergând legat la ochi de alcool, nici nu vei mai spune că e greutate să te despărți de alcool. Deschide-ți ochii! Înainte e iadul, e închisoarea, e ruina, e sărăcie, e casă de nebuni, e sinuciderea. Nu te sperie toate acestea? Nu ți-e groază de un așa sfârșit?

„Vedeți beția cât strică,

„De mult în lumea aceasta,

„Primejdia se ridică,

„Grăbiți, grăbiți a lucra.

„Intindeți pătimașului o mână de ajutor.”

PĂCATUL BEȚIEI

„Nu vă înșelați în privința acesteia... nici bețiviți... nu vor moșteni Impărăția lui Dumnezeu”

I. Cor. 6:10.

Păcatul beției e un păcat tot atât de mare ca oricare alt păcat, are urmări tot atât de grave ca alte păcate, și e pedepsit tot atât de aspru ca oricare alt păcat. E un obicei al Diavolului să îmbrace anumite păcate urâte într-o haină mai frumoasă ca oamenii să nu se sperie de ele. Așa a făcut el și cu păcatul beției. Astăzi creștinii nu se sperie, nu au nicio teamă și nici nu se feresc de păcatul beției. Credincioșii, mulți, beau beuturi, tot așa de bine ca oricare din cei necredincioși. Și pentru ei acest lucru nu e nimic. Ba mai au alții și îndrăzneala ca după ce au băut bine se mai urcă și încearcă să predice Evanghelia. Ce rușine! E de mirare că aceștia încearcă cu Biblia să ne convingă că e liber să bea! Asta o știm noi și fără dovezile mici și fără putere ale lor. Noi știm că, oamenii sunt liberi să facă orice, dar știm că după orice lucru va trebui să ne dăm socoteală. Și ca să reușească mai bine Satan a găsit o metodă cu care a reușit bine de tot. E păcat să fi bețiv, spun astăzi unii credincioși, dar nu e păcat să bei puțin. Cum? Oare criminalul nu e tot criminal ori că omoră un copil, ori un om mare? Oare hoțul nu e tot hoț dacă fură ori un ou, ori un bou? Cine bea puțin parcă nu bea și mult?

Beția, oricum ar fi practică, ea e un păcat care duce la pierzare. E păcat pentru că lucrează împotriva Duhului. E știut din cuvântul Domnului și din experiența noastră personală, că Duhul Domnului, trezește la viață, înviază toate calitățile unui om. Satan însă prin bețură lucrează împotriva acestei lucrări a Duhului. Astfel.

Beția stinge zelul. Lucrul acesta nu are nevoie de dovezi și argumente. Pentru a se convinge de aceasta se poate uita în viața unui om care bea. Înăuntrul unui astfel de om nu e nimic zel, nimic râvnă, nicio înflăcărare. E stăpânit de o moleșală, e mereu somnoros, lenș, etc. Și dacă ar fi numai atât tot n'ar fi rău, dar

prin beție, se strecoară în inima omului mândria, cheful de luptă, iubirea de ceartă și schimb de vorbe, etc. Cine e mai certăreț ca cel plin de bețură? Cine face mai multă paradă de vorbe ca cel beut?

Beția paralizează activitatea. Odată pierdut zelul și înflăcărea, credinciosul depune armele. Observați pe oamenii cari beau că nu sunt activi, le place să stea numai pe scaun. Iar dacă din întâmplare vreunul greșește că mai are puțin dor de lucru și lucrează, observați că în loc să facă bine, face numai rău. Lucrarea lui e cu toată siguranța fără Duhul Domnului.

Beția robește gândurile. Iscodiți un bețiv, căutați să-i cunoașteți gândurile și veți vedea că ceace spunem noi e numai adevărul. Un bețiv are capul plin de gânduri păcătoase. Când omul e beut atunci urzește cele mai urâte lucruri. Satan pune stăpânire pe itele gândului și prin ele atâta poftele, cari apoi îl târăse pe bietul credincios la păcate și-i ruinează viața.

Beția spulberă dorințele sfinte. Pentru mine când un om credincios a ajuns să bea, să-și permită nu să fie bețiv, ci să bea puținel, e semnul că pentru acest om să nu mai nutrească niciun gând sau speranță. Omul îndrăgit de sticlă, fie că e plină, fie că e mai goală, nu mai are în inima lui nicio dorință sfântă. Pentru el nu mai e nicio durere că păcătoșii se duc în iad, că jertfa lui Isus nu are niciun efect dacă noi nu o mărturisim, etc. Dacă biserică e goală, dacă nu e căldură în biserică, dacă lipsește lucrarea Duhului Sfânt, pentru el nu e nimic. El are o altă tovarășie.

Beția sugrumă viața spirituală. Cei ce beau pot fi observați de oricine că sunt fără putere spirituală, lumești și trupești. Chiar dacă încearcă să facă ceva, e fără viață, fără greutate. Nicio influență, nicio putere de cucerire.

Dar ce e mai vizibil și mai degradant e că beția murdărește sfântenia creștină. În epistolele sobornicești, în nenumărate locuri apostolii numesc pe credin-

cioși „frați sfinți”. E o haină pe care credinciosul o îmbracă, atunci când îl primește pe Isus în inimă. Dar ce face omul dedat la bețură? Cade în șanțul cu noroi, sau poate nu chiar cade, îi sunt ochii tulburi, privirea, schimbată, spune și vorbește vorbe necuvincioase, etc. Mai poate fi el numit „frate sfânt”?

Iată deci câteva din luptele între lucrarea Duhului și lucrarea lui Satan prin sluga sa beția. Și noi știm că acolo unde e luptă nu e prietenie. Deci bețură e ceva împotriva Duhului.

Dar ceva mai mult, noi trebuie să înțelegem că păcatul beției nu e admis credincioșilor. Un credincios nu are voie să bea nici mult și nici puțin.

Incerările de a-și baza păcatul lor pe unele texte biblice sunt, încercări zadarnice. Biblia nu spune nicăiri ca un credincios să bea. Asta ar însemna ca Biblia să fie împotriva lucrării Duhului Sfânt, ar fi unul din cele mai mari compromisuri. Ceace pot să facă acești oameni e să găsească unele locuri, cari apoi devin texte stoarse. Ei forțează aceste locuri din Biblie să spună ceace ei vor.

Nu e admis și nu numai că nu e scris nicăiri în Biblie că poți bea puțin, ci se poate vedea clar că primii creștini nu au beut. Timotei era bolnav de o boală care se putea alina cu vin, și cu toate acestea el n'a băut până ce Ap. Pavel nu i-a scris: „Să nu mai bei numai apă, ci să bei și câte puțin vin, din pricina stomacului tău, și din pricina deselor tale înbolnăviri.” (I. Tim. 5:23). Iar lui Tit îi scrie că la alegerea unui presbiter sau episcop să țină seamă de mai multe și printre altele și „nici dedat la vin...” (Tit. 1:7). Oricât s'ar căuta să se dovedească, e în zadar, pentru că primii creștini nu au băut nici mult și nici puțin.

Nu e admis unui creștin să bea, pentru că beția e o faptă a firii. (Gal. 5:21). Iar un credincios nu are dreptul să cultive faptele firii căci ele sunt împotriva firii spirituale. „Nu poți sluji la doi domni”. Nu se pot culege dela a-

(Continuare în pag. 5-a)

„Mântuirea pătimasului este salvarea și a familiei.”

CE FACE ALCOOLUL ?

„Ale cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările? Ale cui sunt neînțelegerile? Ale cui sunt plângerile? Ale cui sunt râmirile fără pricină? Ai cui sunt ochii roși? A celor ce întârzie la vin și se duc să golească paharul cu vin emestecat.” Prov. 23:29, 30.

Cine n'a văzut relele, pe cari le aduce alcoolul? Acest demon stăpânește peste viețile oamenilor mai mult, ca oricare altul. Și atâția sunt gata să-l asculte și să-l recomande și altora chiar. Da, alcoolul e cea mai mare plagă a lumii de azi.

Nu trebuie să cauți mult pentru ca să găsești ce face alcoolul. Dacă stai să te iei pe urma umoia care iese din cârciumă, vei găsi că **alcoolul ruinează familia**. Unde a intrat alcoolul, acolo a intrat și sărăcia. Beția îmbracă pe om în sdrențe și lasă pe copii desculți. De aici începe apoi cearta. Sărmana soție e bătută, sdrobită și trântită, iar copii se uită ca ieșiți din minți și tipă ca din gura șarpelui. Nu odată s'a întâmplat ca o așa ceartă să termine cu soția omorită, bărbatul la închisoare, iar copiii rămași pe ulita. De multe ori acest păcat are urmări grozave în viața urmașilor. Întrebați pe medici și vă vor spune câte procente din copiii betivilor scapă cu bine. Cei mai mulți dintre acești copii sunt idioți, imbecili, nervoși, anemici, etc. O adevărată ruină!

Dacă te iei pe urma altui betiv, vei găsi că, alcoolul **aduce turburări în biserică**. Și când scriu aceasta, nu mă gândesc la betivani mari, ci am în minte pe acei oameni, cari se numesc copii lui Dumnezeu, dar la cari le place alcoolul. Câtă neliniște nu face unul de acestia într'o biserică întreagă. El nu mai ține seama de cuvântul lui Dumnezeu. După multă încercare de a-l întoarce dela păcatul său, predicatorul, sdrobit în suflet, trebuie să se retragă în cămăruța lui și să plângă pentru acel om. Dar nu numai că predicatorul e necăjit și biserică e tulburată, ci și lucrarea Evangheliei e împiedecată. Alții s'ar fi întors la Dumnezeu, dar când văd așa ceva, se fereșc. „Căci din pricina voastră este bulit Numele lui Dumnezeu între Neamuri.”

Si de vrei să te mai convingi,

că ce face alcoolul privește pe unul în partea lui spirituală și vei găsi că **distruge sufletul**. Intrând pe ușa cârciumei, începi să mergi pe drumul pierzării. Beutura aduce orbia spirituală. Aproape niciodată nu poți să convingi pe unul, care iubește alcoolul, că nu e bine să bea. Această e cea mai grea robie. Prin alcool, deavolul are cheia sufletului tău. Lui îi este deajuns atât. Prin aceasta e sigur de tine. O mulțime de poftă și păcate sunt strâns legate de bețură. Vinul sau orice altă bețură îmbătătoare izgonește sfințenia. Duhul Sfânt trebuie să plece întristat fiindcă nu poate locui împreună cu duhul celui rău. Prin aceasta poți să îți pierdut pentru veșnicie. Alcoolul te

conduce în iad. Nu mai încerca frate, să spui că, nu e așa, fiindcă experiența dovedește. Adevărul e, că, niciodată alcoolul nu a adus binecuvântare în familie, ci numai blestem. Niciodată nu a ajutat la lățirea Impărăției lui Dumnezeu. Și nimeni, prin el, n'a fost apropiat de Dumnezeu, de cer, ci de deavolul, de iad.

Nu te înfioară acest tablou? Vrei să iubești alcoolul și de acum înainte? Ai grijă că aici nu poți să fii decât ori prieten, ori dușman. Salvează-ți familia, biserică și sufletul tău, predându-te cu totul Domnului Iisus, care a murit pentru tine. Hotărăște-te să nu mai folosești alcool și da această foaie și vecinului tău, ca să se trezească și el.

HRIȘTOS ȘI ALCOOLUL

(Urmare din pag. I-a)

re i-a privit liniștit, le-a scos dintr'o ladă niște tevi în formă de șarpe și niște butoaie spunându-le: „Mergeți și dați acestea creștinilor. Ce credeți unde **Dumnezeu este mai mult laudat în cele 300.000 biserici s'au batjocorât în cele 500.000 cârciumi?** Reprezentantii lui Hristos odată sau de două ori pe săptămână rece și în mod formal și apăsător încearcă să slujească lui Dumnezeu, pe când reprezentanții alcoolului zi și noapte încontinuu își fac cu toată iertfă datoria lor față de alcool. Încercați să mai învățați ce înseamnă râvnă pentru Dumnezeu din ceia ce vedeți că fac reprezentanții alcoolului.

Între Hristos și alcool — pace sau război

Chiar și acela care are cătuși de puțină simțire pentru Dumnezeu, nu va putea să nu strige la Dumnezeu **pentru trezirea betivilor**, și să-i ajute să cunoască pe Hristos ca Mântuitorul lor.

Un tânăr așteaptă într'o cârciumă trenul. Bețivii au început să cânte o cântare națională, a cântat și el cu ei. A mai discutat cu ei cu toți, apoi i-a luat pe fiecare de o parte. „Ce-i cu D-ta aici? Hristos a venit ca să te mântuiască, **ești mântuit sau pierdut?** Apoi vezi vremuri grele — nimic răspunde-mi: „**Ești pierdut sau mântuit?**” Apoi sunt pierdut în păcate. Vrei să fii mântuit. — Asta nu se poate și câte altele — nu-mi spune povești, răspun-

de-mi la întrebare: „Vrei să fii mântuit?” Nu — bine ești liber poți face ce vrei — în scurt timp Hristos a bătut la ușa fiecăruiun. Unul singur a fost gata să primească mântuirea. Cârciumii trebuie să fie un loc, unde păcătoși să se întâlnească cu Hristos. Aceasta responsabilitate cade asupra tuturor celor mântuiți. Într'o cârciumă dansau din răspun-teri bețivi un tânăr ceru voie să le spuie ceva. Le predică Evanghelia, ei își dădură bucuros adresă pentru a fi vizitați și casa.

Un tânăr întâlnește pe un altul bețiv, alcoolic, decăzut și desfrânat care cu câteva zile vroia să se sinucidă. După ce fu adus în cameră, i se citi din Isaia 53, 5. În timp ce i se explică, tânărul strigă: „Eu sunt mântuit?” — Da. — „Cum eu mântuit? Desigur căci Hristos a luat păcatele tale pe lemne crucii.” Nu știa ce să mai facă bucuria îl umplu spunea, pe drum merg, dar parcă zbor. Chiar în seara aceea încercă să depună mărturie despre Hristos.

Tânărul care l-a adus la Hristos, spunea în ziua aceea Duhul lui Dumnezeu pretutindeni nu tinu în stare de rugăciune în fața Domnului. Aici se ascunde secretul.

Hristos se vede că lucrează, dar tu ce faci? Lucrezi sau bei? O binecuvântări vrei să ai, dacă ești înscris pe lista neagră a băuturilor alcoolice?

„Beția este un izvor de lacrimi, de neînțelegeri, de jale și sărăcie.”

Cum să salvăm pe cei căzuți în patima beției

Mărturisirea unui păcătos mântuit

Ca să-i salvăm de patima beției, asta-i ceva rar, sau ca să ne dăm o astfel de oboseală, mulți ar crede-o cu totul ne la locul ei. Noi suntem obișnuiți ca să-i arătăm cu degetul pe astfel de nenorociți sau să-i judecăm. Desigur e chiar mai ușor și mai nobil să te faci judecătorul acestor nenorociți. Pentru că judecându-i pe ei te înalți pe tine, te lauzi, dar coborându-te ca să le dai o mână de ajutor, te înjosești pe tine, te faci cumva parcă servitorul lor, apoi sigur pierzi din odihna ta, din banii tăi și vezi, judeci bine când în loc să le dai o mână de ajutor, le întorci spatele. În loc să le arunci o privire mai înțelegătoare, plină de dragoste, te prefaci că nu-i vezi.

Dumnezeu îți va cere socoteală.

Bețivii nu vin la biserică, tu trebuie să mergi la ei, dar grozav a mai ajuns și împietrirea inimii unor așa ziși — copii ai lui Dumnezeu, parcă nici n'aud și nici nu văd. Iar când încerci să le amintești mai deaproape de aceste lucruri se supără. Mulți se laudă că ei nu sunt bețivi și că n'au băut niciodată și-și adună astfel laudă cu sacu, desigur asta numai pentru că ceilalți nu înțeleg să le începe în laudă, căci nu-mai atunci un pic se liniștesc.

Dragul meu, te lauzi greșit când te lauzi că nu ești bețiv. Dacă ai fi avut un tată bețiv, care dela vârsta de cinci ani (ți-ar fi turnat alcool în gură, pe la zece ani, te-ai fi trezit bețiv, iar astăzi ai bea și cămașa depe tine. Când n'ai bea într'o zi și când ai vedea un pahar de vin în mâna cuiva, atunci ființa ta ar începe să se turbure din ce în ce mai mult ochii ți s'ar roși și cine știe ce ai fi în stare să faci pentru un pahar de vin — auzi pentru un pahar de vin. Deaceia ca început bun multumește lui Dumnezeu pentru familia ta și pentru că prin mila lui n'ai ajuns bețiv, iar în loc de-ai condamna și judeca, încearcă a-i ajuta și salva, căci atunci vei căpăta mai mult, har înaintea Domnului.

Bețivii nu practică o profesie de plăcere, ci sunt posedați

El nu mai este stăpân pe sine.

El nu se mai poate conduce. El este înlăntuit și ferecat în lanțuri, pe care nu le poate rupe. N'am auzit niciodată de un bețiv cronic, ca să se poată vindeca prin puterea lui de băutură. El este posedat de această putere așa, că singur niciodată nu-și va putea deslega cătușele. Un leu poate fi oricât îi place de tare, dar dacă e în cușcă, s'a terminat cu libertatea lui. Mulți ar putea să învinuiască pe un astfel de leu pentru că e închis, dar aceasta nu mai depinde de el, ci de cel ce l-a prins și l-a închis. Oricine a căzut într'o astfel de căpcană, poate scăpa, dar nu singur, îi trebuie o mână iubitoare, care să-i deschidă ușa și să-l aducă la Hristos. N'ai vrea să fi și tu unul dintre ei?

Alcoolul introdus în sânge și în creier, a robii întreaga ființă. Alcoolul când a luat parte activă la compoziția sângelui, atunci un val duce alt val — întreagă ființă fierbe și clocotește în flăcările iadului. Ce mulți sunt azi de acei, care cred că nu le produce niciun rău puțin alcool introdus în sângele lor. Cum îl mai invită pe diavolul să arunce lanțul prețios pe gâtul lor. Cât nu sunteți posedați, vă este ușor să scăpați căci, mai târziu va fi cu mult mai greu.

Experiențe depe acest teren

Acest câmp de lucru este foarte înțelenit, dar Dumnezeu lucrează când omul conlucrează cu El. Dacă cineva nu se roagă ca Dumnezeu să-i deschidă ușa între acest soi de oameni, atunci desigur că ușa-i va rămânea încuiată.

Acum, când scriu aceste rânduri, un bețiv, în cameră doarme liniștit la cald, are pat curat, haine curate — așa ceva nu i s'a întâmplat niciodată. Se trezește des turburat și neliniștit, nu-i vine să creadă unde este și nă întreabă: „Mai lucrezi?” — Ii zâmbesc și-i răspund da, mai am, el mă încurajează și-mi zice: „Domnul Isus să-ți ajute”. Venind în contact cu Mântuitorul, conștiința i s'a trezit deabinelea. Plânge sfâșietor și se roagă des de mi se topește inima de durere. Partea

cea mai mare din noaptea trecută Duhul lui Dumnezeu m'a ținut în rugăciune și veghere, mă gândeam; iarăși va fi ceva greu mâine, dar acum văd, că aceasta a fost folosit de Dumnezeu pentru apărarea și ocrotirea noului născut în Hristos.

A văzut o lume nouă în contact cu Hristos, a văzut oamenii noi, i s'au trezit dorințe noi. Mi-a spus speriat, ce să fie parcă cineva îmi șoptea: „Pentru mine nu mai este mântuire.” Prin aceste cuvinte am înțeles că este deja renăscut. La asemenea cazuri trebuie dragoste multă, bunătate multă, rugăciune multă, jertfă multă, pentru că mulți copii mor la vârsta cea mai fragedă.

Desrobirea fraților noștri bețivi își merită tot interesul, aici putem vedea pe Dumnezeu la lucru, aici putem vedea binecuvântări și roade din care cauză să laudăm și să glorificăm mai mult pe minunatul nostru Mântuitor.

Păcatul Beției

(Urmare din pag. 3-a)

celas pom și roade bune și roade rele. Cine face faptele firii nu poate face faptele Duhului. Și beția e clar că ea e o faptă a firii.

Și ea nu contribuie cu nimic la progresul cauzei sfinte. Nimeni în lumea aceasta nu poate aduce măcar un singur caz că prin beție a înaintat cauza Evangheliei, și dacă chiar s'ar găsi, cu cea mai mare ușurință s'ar dovedi că a fost numai spre rău. Iar un credincios care are mai scump pe inimă și în viață cauza Evangheliei, el nu poate din firea născută la nașterea din nou să facă ceva ce nu aduce binecuvântare.

Frații mei, beția e mreaja cea mai sigură a dracului. **Fiți trezi! Nu vă duceți de bună voie în iad!** Fiți siguri că Dumnezeu nu va primi în cer pe niciun om care se complăce în băutură, un bețiv. O picătură de băutură e o otrăvă turnată în trupul tău, care e „Templul Duhului Sfânt”.

Un credincios nu trebuie să bea nici mult și nici puțin.

„Cărciuma este biserica Diavolului.”

MINUNEA DIN CANA GALILEII

Ioan 2:1-10

Intotdeauna oamenii cari iubesc ce este în sticlă, când sunt în fața unui adevărat credincios, deci și dușman al alcoolului, aduc în discuție minunea Domnului Isus, apa făcută vin, la nuntă din Cana. Cu toate că aici nu se serie că un credincios poate bea, că această minune nu întărește cu nimic, absolut nimic poziția sa, totuși omul căruia îi place să bea aduce și crede că a adus mult, acest caz.

Să privim acum toată această întâmplare mai deaproape și să vedem care e starea lucrurilor.

Întâi, **Isus prin minunea aceasta nu mână apa la moara bețivilor.** E lucru clar că Domnul a fost împotriva păcatelor, și beția e un păcat, unul chiar ducător la iad. Prin urmare **a fost și împotriva beției.** Că a făcut apa vin, nu înseamnă că a dat un imbold beției și poftei de a bea.

Noi trebuie să vedem că El e la o nuntă, și că e la începutul activității Lui mesianice. Iar minunea aceasta a fost făcută, ca de altfel toate minunile, ca prin ea să arate că e **Fiul lui Dumnezeu.** E o foarte mare greșeală de a atribui acestei minuni o putere și un grai tainic. Domnul Isus **nu spune prin minunea Lui că oamenii pot bea vin.** Așa după cum nu spune când a înviat un om, că oamenii nu vor mai muri, sau când a vindecat un bolnav, că nu vor mai fi oameni bolnavi. El a prins doar prilejul să facă o minune. Și ce e mai interesant, că oamenii de atunci **nu au înțeles minunea așa cum o înțeleg cei de astăzi.** Apa făcută în vin, atunci a avut darul, **nu să facă pe oameni bețivi,** nu să dea aprobare unei nofite ducătoare la moarte, ci: „El Si-a arătat slava Sa, și ucenicii Lui **nu crezută în El.**”

După roade se cunoaste pomul.

Apoi, **vinul făcut de Isus n'a continut alcool.** Cine poate crede sau gândi că Isus Hristos, venit să mântuiască pe cei păcătoși, să facă alcool, ne care oamenii să-l bea, să se arindă prin el toate noftele, să cadă în toate păcatele, să umple toate sancturile?

Si lucrul acesta e clar dacă cetim cu atenție ce serie Ioan: „Nu-l a chemat pe mire și i-a zis: „Orice om pune la masă întâi vi-

nul cel bun... dar tu ai **ținut vinul cel bun până acun.**” Prin urmare se poate vedea că vinul făcut de Domnul Isus a fost **foarte mult deosebit de celalalt vin.**

Isus a fost omul fără păcat. Iar a da altuia, ceace nu ști că e păcat să faci tu, înseamnă că ai și comis tu păcatul. El îl face din neștiință, tu însă ai știut. Judecata penală pedepsește în mod egal pe făcător cu complicitii lui. Isus n'a fost niciodată complice al păcatului.

Dacă un farmacist în loc de

un oarecare medicament, dă orvă, iar omul bea otrava și moare cine-i vinovatul? Nu farmacistul? Nu oare acelaș păcat l-ar fi făcut și Isus? Ba ceva mai grav. Farmacistul a comis un omor imprudentă, dar Isus, ar fi făcut un păcat cu bună știință. Faptul că **Isus nu a împins** pe meni la păcate e bine cunoscut. **Isus nu a făcut și nu va face** niciodată alcool. Nu putem, că-l cunoaștem pe Isus, să afirmăm că El a făcut în Cana vin care oamenii să se fi putut îmbă-

DELA UNIUNE

Dăm mai jos în copie cele ce urmează pentru ca frățietatea noastră să fie bine informată și să ia în ser os instrucțiunile de apărare pasivă pe care le-am comuncat conform ordinelor primite.

MINISTERUL CULTELOR SI ARTELOR
SERVICIUL M. O. N. T. și A. P.

Nr. 219/1941

21 Februarie 1941

Către Uniunea Baptistilor,

LOCO

In conformitate cu dispozițiunile Președintei Consiliului de Miniștri și Comandamentului Apărării Antiaeriene, relativ la măsurile obligatorii de apărare pasivă (stingerea luminilor și camuflarea clădirilor, etc.), comunicate Dvs prin circulara noastră Nr. 68 din 30 Ian. 1941, avem onoare a vă ruga din nou să biru-văți a lua toate măsurile impuse de situația actuală, pentru camuflarea perfectă și completă a luminilor, dela aprinderea lor, seara dela orele 6 p. m. (18) și până la stingere, adică până la orele 6.30 dimineata, cunoscând că, orice abatere sau neglijență se va pedepsi, conform art. 63 din Legea Apărării Antiaeriene a Teritoriului.

Conducătorul Serviciului

Subinspector General,

ss. GABRIEL O. AMĂRĂSCU

Șeful Serviciului

ss. NICOLAE N. CEAT

In Nr. 9. al „Farului Creștin” din 1 Martie 1941, la rubrica „Dela Uniune”, in lămuririle date cu privire la schimbarea cultului, făcându-se greșală de tipar la ultimul alineat in așa fel că nu-și mai are înțelesul clar, repetăm din nou această lămurire:

Copii a căror părinți și-au făcut schimbarea cultului înainte de anul 1928, dar nu li s'a făcut mențiunea de schimbarea

cultului pe actele de stare civil și acei copii sunt majori sau au implin vârsta de 18 ani, trebuie să-și facă personal schimbarea cultului in conformitate cu art. 45 din legea cultelor, adică să se prezinte Oficiului stării civile soții de doi martori și să ceară să se facă formalitățile de schimbare cultului.

* * *

Intrucât in curând se va face recensământul populației și fiecare, pe rând, răspunsurile ce va trebui să le dea, trebuie să spună și ce religie are, in vederea a noastră datorie să facem cunoscute fratilor și indeosebi tuturilor crătorilor și conducătorilor de biserică să facă atent pe fiecare membru și soră, membrii in bisericile noastre demrându-i să răspundă la această întrebare fără frică că, sunt de religie stină baptistă, fie că au schimbarea cultului (treccerea), fie că nu o au. Fiecare trebuie să declare ceea ce este de fapt. Oamenii să nu se teamă că, dacă va spune că este de credință creștină baptistă, că are de suferit vre-o pedeapsă sau că are neajunsuri. Chiar dacă ar răspândi nevov un astfel de svon, să nu-i dea care. Autoritățile nu urmăresc prin censământ să facă vre-o greutate cu nici numai de a avea o situație clară a populației țării. Predicatorii, conducătorii de biserică, cu un cuvânt toți lucrătorii din biserică, cercuri și comunități, să însărcinați să lămurească poporul nostru in această privință.

* * *

Bisericile care n'au trimis colecta la Duminica de 2 Februarie 1941, sunt rugate s'o trimeată fără întârziere. Nu trebuie să rămână nici o biserică creștină baptistă care să nu-și fi făcut această lorie trimițând această colectă la casă Uniunii.

„Nu te uita la vin cum sclipește in pahar.”

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Dela noi

Biserica baptistă din Dezești, jud. Severin, a avut o deosebită bucurie cu ocazia căsătoriei fr. Iosif Meșu cu sora Marie Stancu. Serviciul de cununie a fost îndeplinit de fr. Petru Drăgoescu, predicatorul cercului. Au mai predicat fr. Iura'n Nic. și Gh. Busan. A cântat muzica fraților din Valea mare.

În ziua de 2 Martie a. c. a avut loc în biserică din Tăgădău, jud. Bihor, conferința cercului Beliu. Cu această ocazie au predicat din cuvântul Domnului mai mulți frați. Au cântat corul din Beliu și corul din Comănești.

Fr. Fericean Ștefan și Moise Cristea, ceretorii cercului, au ținut în biserică baptistă din Iosaș, jud. Arad, cununia religioasă a fr. Marcu Ancateu și sora Anuța Urs.

O mare bucurie au avut frații din biserică baptistă Râca, jud. Teleorman, cu ocazia vizitei fraților din comuna Balaci. Au predicat din cuvântul Domnului fr. Ion Avrat, Victor Chelu și Oprea Bratu.

Fr. Pavel Bosorogani și M. Flueraș au ținut serviciul de înmormântare a soriei Maria Costin de 55 ani din comuna Bachnea, jud. Târnava Mică.

La 6 Februarie a. c. a avut loc înmormântarea fr. Lăslăian Gheorghe de 55 ani din comuna Bachnea, jud. Târnava Mică. Serviciul de înmormântare a fost îndeplinit de fr. M. Flueraș.

Fr. Ștefan Stupariu ajutat de fr. Mara Cornel, au ținut la 12 Februarie a. c. cununia religioasă a fr. Vlad Pavel cu sora Florica Gui din Mișca, jud. Arad. A cântat corul din loc.

Frații din Cermei, jud. Arad, au avut la 2 Martie a. c. o frumoasă serbare, organizată de tineretul din loc. S'a predicat cu această ocazie piesa „Biruința Evangheliei”. Programul a fost condus de fr. Mara Cornel.

Frații din Golet, jud. Severin au avut mare bucurie cu ocazia vizitei surorilor misionare Magdalena Ferican și Mărioara Dragomir la 26 Febr. a. c. Iar la 2 Martie a. c. a fost o deosebită bucurie cu vizita fr. Pavel Radula lucrător.

Fr. Dunca Gavril a ținut la 30 Ianuarie a. c. în biserică din Micoveni, jud. Caraș un botez Nou-Testamental cu 5

suflete, cari s'au predat Domnului, hotărâte să-L servească până la moarte.

În ziua de 20 Februarie a. c. s'a ținut în bis. din Covășeni, jud. Arad, cununia religioasă a fratelui Trif Dimtrie, cu sora Ștef. Catița. Serviciul a fost oficiat de către fr. Lulușa G. și fr. Ionel Pop.

Fr. Silvestru Ungureanu, Danielu Toader și F. Bărsan au ținut la 21 Februarie a. c. serviciul de înmormântare a unui frate tânăr de 33 ani, din comuna Partestii de sus, jud. Suceava.

La data de 9 Martie a. c. fr. Gavril Dunca a ținut în biserică Micoveni, jud. Caraș, un botez cu 5 suflete întoarse la Domnul.

Dela alții

În Viena — Germania sunt 500 credincioși creștini baptiști, cari formează două biserici. Acolo sunt trei foarte buni predicatori: Fr. Filbrandt, Chester și Osterman. În Germania baptiștii se bucură de cea mai deplină libertate.

La finele anului trecut a avut loc în orașul Charlotte a suta zecea conferință anuală a baptiștilor din Statul North Carolina — America. La această conferință s'au ales noii conducători, și s'au discutat mai multe lucruri pentru progresul lucrării Evangheliei prin misiunea internă și cea din străinătate.

Dela 17—21 Martie a. c. are loc la Seminarul baptist din Louisville Kentucky—America, conferința predicatorilor. La această conferință se vor ține mai multe cursuri de către cei mai mari savanți, printre cari e Dr. Arthur Compton câștigătorul premiului Nobel din 1927.

Biserica baptistă College Park — America, a făcut un plan, în care a prevăzut ca un grup de frați să facă vizite și să caute, să întoarcă pe cei căzuți dela adevăr. În acest scop grupul va face vizite la casele acestora, și va căuta să stea de vorbă, să le predice Evanghelia și să se roage împreună cu ei. Frumos gând!

O misionară a făcut lunile trecute o vizită pe la școlile baptiste din America, ținând lecturi misionare. La urmă a căutat și a stat de vorbă cu fiecare elev, și din convorbirile ei cu elevii, ea mărturisește că a putut constata că elevii și tineretul de astăzi are dorinți misionare. Un semn bun.

În universitatea baptistă din McMaster e o regulă ca fiecare student să ia și un curs de biblie. Astfel că fiecare student cunoaște Biblia.

ATITUDINEA CREȘTINULUI

1. **Să nu facă.** Chiar dacă ar câștiga milioane. Iadul are mulți copii de ai lui Dumnezeu, care sunt bucătarii diavolului. Mai bine să mori de foame, decât să devii bucătarul diavolului.

2. **Să nu bea.** Strictețea absolută. Niciun pas, nici un compromis. Puiul de șarpe n'are venin, nici scorpionul n'are otravă și totuși sunt omorâți, dece să nu faci așa cu paharul.

3. **Să nu vinzi.** Cine vrea să se îmbogățească depe alcool, va sărăci cum se îmbogățește furând banul bolnavului nenorocit, care nu știe ce face. Hotărâți-vă, niciodată să nu vindeți alcool.

Trăim vremuri grele, în cari singura mângăiere o putem găsi în cuvântul Domnului. Numai El poate fi pe drumul vieții, astăzi atât de întunecat, o candelă a picloarelor noastre. Deaceia recomandăm tuturor cetitorilor noștri cărțile cari tratează despre această mângăiere a cuvântului Domnului. Astfel sunt:

INDRUMĂTORUL, care cuprinde aproape 2000 de citate, aranjate după alfabet, cu 6 lei.

PUTERE ȘI LUMINĂ, o carte foarte frumoasă și în care se tratează probleme atât de arzătoare astăzi. Costă 60 lei.

PĂINE DIN CER, cu explicația unui text biblic pentru fiecare zi. E deci un calendar de hrană sufletească bună. Costă 30 lei.

GÂNDURI ASUPRA DEUTRONOMULUI. Costă 50 lei.

BIRUINȚA EVANGHELIEI. Costă 4 lei.

Nu neglijați a ceta o carte bună, căci ea vă dăruiește multă bucurie și binecuvântare. Oricine dorește, poate face comandă la Depozitul de literatură creștină, Arad, str. Lae Barna 4.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Amărăciunea din închisoare

Un om, robul sârmanului de patma beției, în starea lui de neștiință din cauza beuturii, a cheltuit și și-a vândut și căsuța, și deodată se pomeni cu familia într-o colbă la marginea orașului. Zi de zi bea tot ce câștiga. Soția sârmana cu copilașul o ducea cum nu se poate mai rău. În cele din urmă, cum soția în fiecare seară îl certa din cauza beuturii, se hotărâ să scape de ei. Într-o seară mergând din nou acasă pe toate cărările, când soția începu să se năcăjească, el începu cu bătaia. O lovitură cu vârful bocancilor în tâmplă însă a fost fatală. Femeia muri. Inspăimântat, transformat acum în fiară, omul se apropie de patul copilașului și-l gătuie, apoi căzu jos și adormi dus. Din neașteptat fu arestat și deus la închisoare. După câteva luni de zile, conștiința, viermele care nu doarme, începu să-l mustre. Bietul om, era cea mai nenorocită ființă. Beția l-a făcut criminal; un condamnat, un pierdut. Era prea târziu. Cne nu se deșteaptă la vreme, îndură chinurile iadului.

Predicatorul și bețivul

Un predicator, în timp ce făcea pastorală obișnuită prin familiile din biserică sa, vede într'un șanț, tăvălindu-se în noroi un biet om. Se apropie de el și vede că e un om beat. Încearcă să-l scoale, și apoi cu foarte mare greutate l-a putut duce acasă. Era un om pe care-l cunoștea tot satul de mare bețivan. Peste câteva zile predicatorul se întâlni din nou cu acest om, de data aceasta era treaz. Predicatorul îi aduse aminte de ziua când îl duse din șanț acasă. Îi arată rușinea unei ființe omenești de a ajunge tăvălită în noroi ca porcii, și menirea înaltă a unui om de a fi chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Ajutat de lucrarea Duhului Sfânt, predicatorul putu să-l aducă pe acest om la Dumnezeu. Și în scurtă vreme după pocăința sa, deveni unul din cei mai buni și curați membri ai bisericii spre narairea întregului sat, și spre arătarea că puterea lui Dumnezeu e mare.

Contractul cârciumarului

Povestea spune că, într-o zi diavolul se îmbrăcase într-o haină frumoasă și porni spre cel mai apropiat sat. La marginea satului întâlni un om sărac. Diavolul, necunoscutul de sătean, începu să vorbească acestuia că el ar vrea să întreprindă o mare lucrare în sat și că această lucrare ar aduce un foarte frumos venit, iar pentru ea nu are nevoie decât de un om care să-l asculte și să-i pună în practică pla-

surile lui. Omul se hotărâ în sine că dacă e vorba de câștig și acesta fără multă sudoare, să fie ei gata, să facă tovarășie cu necunoscutul bucăracator, și să fie ei cei câștigați. În sârșit el se declară gata de a-i fi tovarăș. Diavolul se duse cu el acasă și îi arată pianul deschis, derul unei carcuni. În sat până atunci nu era nici o carcună. El se declară să garanteze subvenționarea și grăja părintească a carcunelei.

Ajunși la înțelegere, urma facerea contractului. Diavolul scoase din buzunar un contract făcut gata numai să fie iscălit și-l întinse săteanului care fără să-l citească îl semnă, convins în buna și caldă dragoste a domnului Diavol.

Sarmanul și dacă citea contractul! Ce grozăvii scria în el. „Eu subsemnatul... declar să ascult întocmai de tovarășul meu Diavol. Că în perfectă tovarășie lucrăm la demoralizarea lumii, la răpirea și ruinarea familiei, la decăderea ființei omenești, la tulburarea minții, la ruinarea sănătății, la lipsa și mizeria, la sărăcia tuturor celor ce ne sunt clienți, la disstrugere, rușine, și păcat...”

Și sârmanul om de dragul câștigului a ajuns să facă întocmai ce scrie în contract.

Două socoteli

Într-o toamnă, la un foarte mare proprietar de vii, erau în pivnițe aliniate în linie dreaptă, zeci de mari butoaie pline cu beuturi. Slujitorii erau toți în mare activitate că urma să vină stăpânul să vadă ce are în pivniță. Ajuns acolo proprietarul, împreună cu contabilul său, după ce gustară din toate, după ce se umplu de bucurie având o atât de bogată recoltă, se rătrăseră într'un loc la o masă și se apucară de socoteli. „În total un număr de atâtea litri de vin roșu, care se vinde litrul cu... lei, deci suma de atâtea mii de lei; un număr de atâtea litri de vin alb, care se vinde cu atât litru deci o sumă de atâtea mii de lei. Dacă îl voi vinde peste două luni prețul se va urca cu atâtea lei la fiecare litru, deci un câștig de atâtea zeci de mii de lei” — asta era socoteala proprietarului.

Nu departe de el era și Diavolul. Acesta făcea o altă socoteală. Atâtea litri de vin roșu, deci se vor putea îmbăta un număr de atâtea oameni. Atâtea litri de vin alb cu care se vor putea îmbăta, un număr de atâtea oameni. Din acestia, un număr de atâtea vor face un număr de criminali vor ajunge în închisori, atâtea în mormânturi, vor rămâne atâtea văduve,

atâtea orfani, vor fi atâtea judecăți, atâtea în total din aceste butoaie vor ajunge în iad, unde e plânsul și scrâșna rea din țor.

Nu-i aicea locul tău

Copilul unui predicator trecând înțepit pe stradă, zări într-o cărcună pe un membru al bisericii, și cum știa că un membru al bisericii nu trebuie să intre în cărcună, merse și-i spuse în auzul tuturor: „Nu-i aicea locul tău.” Creștinul s'a rușinat și a ieșit afară.

Pățanii

Noe din cauza vinului blestemă pe fiul său. Acest blestem a nenorocit țării popoare, care s'au născut din Ham.

David a îmbătat pe generalul său Uri ca să-l omoare.

Nabal un băutor, a fost lovit de Dumnezeu.

La marele ospăț al împăratului Belșar, Dumnezeu i-a dat ultimatumul divin: „Mene, mene techel upfarsia.”

POM SAU STĂLP

Plantează un pom și el va începe să crească. Îngroapă un stălp și el va începe să putrezească. Ce ești tu în via Domnului? Un pom sau un stălp?

• • •

Cuvintele lui Adoniram Judson, dintr-o vreme spuse acum o sută de ani, au mare valoare și astăzi. El a spus: „Nu știu de voi trăi să văd un suflet adus prin credință la Hristos, dar cu toate acestea mă schimbă misiunea mea cu a unui regel.”

• • •

„Baptiștii sunt cea mai mare biserică protestantă liberă. Dacă cineva își închipuie că, poate să ne distrugă, se înșală. Cauza noastră e cauza lui Isus Hristos. El ne spune și azi: „Eu sunt cu voi.” A spus într-o predică un mare predicator:

DACĂ

Dacă nu ai bea, ai fi mai sănătos și mai puternic.

Dacă nu ai bea, ai fi mai spiritual și mai viațos.

Dacă nu ai bea, ai avea mai mulți bani și mai multă pace în casa ta.

Dacă nu ai bea, nu te-ar râde oamenii și nu ai face bucurie Diavolului.

Dacă nu ai bea, nu ai fi un pierdut și un rău.

Dacă nu ai bea, ai putea lupta împotriva alcoolului.

Dacă nu ai bea, ai putea lucra la dreptatea altuia.

Dacă nu ai bea, ai fi mai fericit și mai liniștit.

Dacă nu ai bea, ai fi un adevărat creștin.

Cești și răspândești

Farul Creștin